Lieta Nr. C69354918
ECLI:LV:KURT:2019:0507.C69354918.4.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Kuldīgā 2019. gada 7. maijā

Kurzemes rajona tiesa,
tiesnese Liena Jansone,
ar tiesas sēdes sekretāri Ivetu Valtmani,
piedaloties atbildētājam /pers. A/,
atklātā tiesas sēdē izskatīja civillietu SIA „Intrum Latvia" prasībā pret /pers. B/ un /pers. A/ par parāda piedziņu.

Aprakstošā daļa

[1] SIA *Baltics Credit Solutions Latvia* (turpmāk – SIA „Baltics Credit Solutions Latvia") cēlusi prasību pret /pers. B/ (turpmāk – 1. Atbildētāja) un /pers. A/ (turpmāk – 2. Atbildētājs) par parāda piedziņu, kurā lūdz:

- piedzīt solidāri no atbildētājiem par labu prasītājai pamatparādu 9599,18 *euro*, procentus par aizdevuma lietošanu 538,04 *euro*, līgumsodu 959,17 *euro*, likumiskos nokavējuma procentus 863,14 *euro* un tiesas izdevumus – valsts nodevu 675,06 *euro* un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 5,27 *euro*.
- noteikt prasītājas tiesības saņemt likumiskos 6 % gadā no neapmaksātās parāda summas par laiku līdz sprieduma izpildei.

Prasība pamatota ar turpmāk norādītajiem argumentiem.

[1.1] 2007. gada 26. martā starp atbildētājiem un Akciju sabiedrību „Latvijas Krājbanka" (turpmāk – Banka) tika noslēgts aizdevuma līgums Nr. TL00-07-H-009 (ar grozījumiem 2009. gada 3. augustā, 2012. gada 3. maijā un 2013. gada 22. martā; turpmāk – Līgums), saskaņā ar kuru Banka izsniedza atbildētājiem kā solidāriem aizņēmējiem aizdevumu 8500 LVL (12 094,41 *euro*). Atbildētāji apņēmušies no Līguma izrietošos maksājumus atmaksāt Līgumā noteiktajā kārtībā. Aizdevuma pilnīgas atmaksas termiņš tika noteikts 2017. gada 20. aprīlis.

[1.2] Bankas prasījuma tiesības, kas izriet no Līguma, nodrošinātas ar 1. Atbildētājai piederošo nekustamo īpašumu „Māja Nr. 6"–13, kas atrodas /adrese/ (turpmāk – Nekustamais īpašums). Uz Nekustamo īpašumu tika nostiprināta hipotēka par maksimālo summu 11 050 LVL.

[1.3] Ar Rīgas apgabaltiesas civillietu tiesu kolēģijas 2011. gada 23. decembra spriedumu lietā Nr. C04523311 pasludināta Bankas maksātnespēja.

2013. gada 23. augustā starp Banku, kā pārdevēju, un SIA „Baltics Credit Solutions Latvia", kā uzņēmuma ieguvēju, ir noslēgts Uzņēmuma pārejas līgums, kas paredz, ka visas saistības un prasījuma tiesības, kas izriet no Līguma, tai skaitā pamatparāda, procentu, līgumsoda prasījums un blakus saistības, ir nodotas SIA „Baltics Credit Solutions Latvia".

[1.4] No 2016. gada 17. novembra līdz 2016. gada 19. decembrim, pamatojoties uz trešo personu prasījumiem pret 1. Atbildētāju, Kurzemes apgabaltiesas zvērināts tiesu izpildītājs rīkoja Nekustamā īpašuma izsoli.

Ar Talsu rajona tiesas zemesgrāmatu nodaļas 2017. gada 1. februāra lēmumu lietā Nr. C63002017 apstiprināts Nekustamā īpašuma izsoles akts, nostiprinot īpašuma tiesības uz Nekustamā īpašuma ieguvēja vārda, citstarp dzēšot arī SIA „Baltics Credit Solutions Latvia" Līguma saistību nodrošināšanai par labu reģistrēto hipotēku.

Naudas līdzekļi, kas tika iegūti Nekustamā īpašuma izsoles ceļā tiks uzglabāti tiesu izpildītāja depozītā līdz SIA „Baltics Credit Solutions Latvia" iesniegs tiesu izpildītājam izpildu dokumentu.

[1.5] Atbildētāji nav veikuši no Līguma izrietošos maksājumus pilnā apmērā.

Atbildētāju no Līguma izrietošais parāds 2018. gada 19. oktobrī ir 11 959,53 *euro*, kas sastāv no aizdevuma pamatsummas 9599,18 *euro*, procentiem par aizdevuma izmantošanu 538,04 *euro*, līgumsoda par saistību izpildes kavējumu 959,17 *euro*, likumiskajiem nokavējuma procentiem 863,14 *euro*.

[1.6] Prasība pamatota ar Civillikuma 1278. pantu, 1319. – 1326. pantu, 1587., 1590., 1652., 1670., 1672., 1673., 1682., 1683., 1716., 1717., 1720., 1753., 1756., 1759., 1760., 1934., 1943. pantu.

[2] 2. Atbildētājs 2018. gada 7. decembrī iesniedzis paskaidrojumu par prasību, kurā norāda, ka prasību atzīst daļēji – atzīst daļā par kredīta pamatsummas 9599,18 *euro* piedziņu, bet neatzīst daļā par procentu par aizdevuma izmantošanu 538,04 *euro*, līgumsoda par saistību izpildes kavējumu 959,17 *euro* un likumisko nokavējuma procentu 863,14 *euro* piedziņu.

Iebildumus pret prasību 2. Atbildētājs pamato ar turpmāk norādītajiem argumentiem.

[2.1] Aizdevums tika ņemts un izlietots 1. Atbildētājas vajadzībām. Starp atbildētājiem bijusi noruna, ka 1. Atbildētāja laicīgi un noteiktā apmērā veiks visus aizdevuma maksājumus. Savstarpējā sarunā 1. Atbildētāja ir paskaidrojusi, ka saskaņā ar Līgumu ir veicami maksājumi par kopējo summu 2000 *euro*, no kā 2. Atbildētājs secinājis, ka maksājumi tiek veikti laicīgi.

Par to, ka ir iekrājies prasībā norādītais maksājuma parāds, 2. Atbildētājs uzzinājis tikai pēc prasības saņemšanas.

2018. gadā 2. Atbildētājs ir uzzinājis, ka Nekustamais īpašums 2016. gadā ir pārdots izsolē. Tā kā 2. Atbildētājam bija ziņas, ka aizdevuma atlikums ir apmēram 2000 *euro*, tad 2. Atbildētājs sapratis, ka ar Nekustamā īpašuma pārdošanu parādsaistības ir nokārtotas.

2. Atbildētājs nekādas brīdinājuma vēstules par parāda maksas kavējumiem nav saņēmis.

[2.2] Aizdevuma maksājumi sākti kavēt 2010. gadā. 2013. gadā aizdevuma dzēšanai samaksāti tikai 400,51 *euro*, 2014. gadā 100 *euro*, 2015. gadā 250,19 *euro*, 2016. gadā 150 *euro*, 2017.un 2018.gadā maksājumi nav veikti.

Nekustamais īpašums izsolē pārdots 2016. gadā un pie zvērinātas tiesu izpildītājas atrodas 1458,49 *euro* aizdevuma dzēšanai un prasītājas

prasības apmierināšanai, bet prasītāja nav iesniegusi izpildu rakstu. Tādēļ zvērināta tiesu izpildītāja 2017. gada 2. janvārī, 2017. gada 7. martā un 2018. gada 26. jūnijā ir nosūtījusi paziņojumu prasītājai ar lūgumu iesniegt izpildu rakstu lietā. Prasītāja uz šo lūgumu nav reaģējusi, izpildu rakstu nav iesniegusi.

Prasītāja, lai varētu palielināt līgumsoda un nokavējuma procentu apmēru, speciāli ilgstoši nav izmantojusi savas tiesības vienpusēji atkāpties no līguma un ilgstoši nav sniegusi tiesā prasību par visa aizdevuma atmaksu. Apstāklis, ka prasītāja lūdz piedzīt līgumsodu 10 % apmērā no pamatparāda summas, neizmaina līguma netaisnīgā punkta būtību un neatbilstību labticīguma prasībām. Tāds pats viedoklis 2. Atbildētājam ir par aizdevuma izmantošanas procentiem un likumiskajiem nokavējuma procentiem.

Prasītājas rīcība ir pretrunā ar līgumslēdzēju pušu tiesiskās vienlīdzības principu, jo nostāda patērētāju neizdevīgākā stāvoklī un ir pretrunā ar labticīguma prasībām. Pārāk ilgais laika periods jautājuma izlemšanai par līguma pārtraukšanu nostāda aizņēmējus apgrūtinošā situācijā.

[2.3] Normāla banku prakse ir izlemt jautājumu par atkāpšanos no līguma 2 – 3 mēnešu laikā no brīža, kad aizņēmējs sāka kavēt saistību izpildi, konkrētā gadījumā vismaz jau 2013. gadā.

Līgumā pielīgto aizdevēja tiesību atkāpties no aizdevuma līguma kavēšanās rezultātā ir radusies situācija, kas neizdevīga aizņēmējiem, jo gadījumā, ja aizdevējs būtu izlēmis jautājumu par atkāpšanos no līguma savlaicīgi, tad aizdevuma lietošanas procentu un līgumsoda pieaugums būtu mazākā mērā.

[3] 1. Atbildētāja 2018. gada 7. decembrī iesniegusi paskaidrojumu par prasību, kurā norāda, ka prasību atzīst daļēji – atzīst daļā par aizdevuma pamatsummas 9599,18 *euro* piedziņu, bet neatzīst daļā par procentus par aizdevuma izmantošanu 538,04 *euro*, līgumsoda par saistību izpildes kavējumu 959,17 *euro* un likumisko nokavējuma procentu 863,14 *euro* piedziņu.

Iebildumus pret prasību 1. Atbildētāja pamato ar turpmāk norādītajiem argumentiem.

[3.1] Līgumsods aprēķināts, nevis ņemot vērā maksājumu kavējumus (kas ir bijuši arī līdz 2014. gada 20. martam), bet aprēķinos veikts, lai tas atbilstu 10 % apmēram no parāda pamatsummas.

[3.2] Atbilstoši Līguma 9.2. punktā noteiktajam aizdevējam ir tiesības vienpusēji izbeigt Līgumu, ja aizņēmējs ilgāk kā 30 dienas ir nokavējis Līgumā noteiktos aizdevuma atmaksas un/vai procentu samaksas termiņus vai citu Līgumā aizņēmējam noteikto pienākumu izpildi. Tādējādi prasītājai bija tiesības iesniegt atbilstošu prasību tiesā jau vismaz 2013. gada 20. februārī, bet prasība celta tiesā tikai 2018. gada oktobrī, tas ir, vairāk kā pēc pieciem gadiem, tādēļ prasījums daļā par kavētiem līgumiskiem procentiem un līgumsodu ir atzīstams par netaisnīgu un nesamērīgu.

[3.3] Zvērināts tiesu izpildītājs vairākkārtīgi ir aicinājis prasītāju iesniegt izpildu rakstu, lai saņemtu vismaz daļēju parāda atmaksu, bet prasītājs to izdarījis tikai pēc vairākkārtējiem atgādinājumiem.

Aizņēmējiem nebija iespējams iesniegt tiesā prasījumu par Līguma pārtraukšanu, jo no atbildētāju puses nebija šādu Līgumā noteikta nosacījuma iestāšanās.

[3.4] Atbilstoši judikatūrā norādītajam Civillikuma 1. pants par tiesību izlietošanu un pienākumu pildīšanu pēc labas ticības ir saistāms ar Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 5. pantu par līgumslēdzēju pušu tiesisko vienlīdzību, kas savukārt norāda uz to, ka līguma noteikumi ir pretrunā ar līgumslēdzēju pušu tiesiskās vienlīdzības principu, ja tie patērētāju nostāda neizdevīgākā stāvoklī un ir pretrunā ar labticīguma prasībām. Tiesai līguma noteikumi, kas ir pretrunā ar šīm likuma prasībām, jāatzīst par netaisnīgiem (*Senāta 2012. gada 17. decembra spriedums lietā Nr. SKC-262/2012 un 2013. gada 12. marta spriedumu lietā Nr. SKC-108/2013*).

Augstākās tiesas Civillietu departamenta 2016. gada 3. marta spriedumā lietā Nr. SKC-94/2016 atzīts, ka tiesas pienākums ir izlemt jautājumu par iespēju atbrīvot aizņēmējus no līgumisko procentu un līgumsoda maksāšanas pienākuma apstākļos, kad līguma noteikumu izvērtējumu patērētāju tiesību aspektā paredz likums.

[3.5] No prasības nav saprotams, kāda ir bijusi metodoloģija, aprēķinot procentus par aizdevuma izmantošanu, kurus prasītāja aprēķinājusi 538,04 *euro*.

[4] 2019. gada 28. janvārī tiesā saņemts prasītājas SIA „Baltics Credit Solutions Latvia" un SIA „Intrum Latvia" pieteikums par puses procesuālo tiesību pārņemšanu, kurā, pamatojoties uz Civilprocesa likuma 77. pantu, lūgts aizstāt civillietā prasītāju SIA „Baltics Credit Solutions Latvia" ar tās tiesību pārņēmēju SIA „Intrum Latvia".

Ar Kurzemes rajona tiesas 2019. gada 27. februāra lēmumu apmierināts SIA „Baltics Credit Solutions Latvia" un SIA „Intrum Latvia" pieteikums par puses procesuālo tiesību pārņemšanu, lietā aizstājot SIA „Baltics Credit Solutions Latvia" ar tā tiesību un saistību pārņēmēju SIA „Intrum Latvia" (turpmāk – prasītāja).

[5] Prasītājas pārstāvis un 1. Atbildētāja uz tiesas sēdi nav ieradušies.

2019. gada 30. janvārī tiesā saņemts 1. Atbildētājas iesniegums, kurā pieteikts lūgums izskatīt lietu bez 1. Atbildētājas klātbūtnes tiesas sēdē, jo 1. Atbildētāja atrodas ārpus Latvijas valsts robežām.

2019. gada 10. aprīlī tiesā saņemts prasītājas pārstāves iesniegums, kurā lūgts izskatīt lietu bez prasītājas pārstāvja klātbūtnes, norādot, ka prasība tiek uzturēta uz tajā norādītā pamata un prasības pieteikumam pievienotajiem pierādījumiem, kā arī norādīts, ka lietas faktiskie apstākļi uz lietas izskatīšanas dienu nav mainījušies, tajā skaitā nav notikusi saistību labprātīga izpilde.

Šādos apstākļos, nekonstatējot Civilprocesa likuma 209. un 210. pantā norādītos pamatus lietas izskatīšanas atlikšanai, tiesa atzina, ka saskaņā ar Civilprocesa likuma 156. panta pirmo daļu iespējams izskatīt lietu bez 1. Atbildētājas un prasītājas pārstāvja klātbūtnes tiesas sēdē.

[6] Tiesas sēdē 2. Atbildētājs savus iebildumus uzturēja atbilstoši rakstveida paskaidrojumos norādītajam, papildus paskaidrojot, ka viņš prasību atzīst daļā par aizdevuma pamatsummas 7731,60 *euro* piedziņu, t.i., apmērā, kāds ir norādīts nesamaksātās pamatsummas parāda aprēķinā līdz 2017. gada 20. aprīlim. Vienlaikus 2. Atbildētājs paskaidroja, ka viņš nekādus maksājumus no Līguma izrietošo saistību izpildei arī turpmāk neveiks.

Motīvu daļa

[7] Novērtējusi rakstveida pierādījumus, prasības pieteikumā norādītos argumentus un atbildētāja tiesas sēdē sniegtos paskaidrojumus, tiesa uzskata, ka prasība ir pamatota un apmierināma daļēji.

[8] Saskaņā ar Civillikuma 1402. pantu *saistību tiesības rodas vai nu no tiesiska darījuma, vai no neatļautas darbības, vai pēc likuma*.

Saskaņā ar Civillikuma 1934. pantu *ar aizdevuma līgumu jāsaprot zināma daudzuma atvietojumu lietu nodošana īpašumā, ar pienākumu atdot saņemto tādā pašā daudzumā un tādas pašas šķiras un labuma lietās.* [..] *Aizņēmējam jāatdod tāda pati summa vai tāds pats daudzums, kādu viņš saņēmis* (Civillikuma 1943. pants).

Saskaņā ar Civillikuma 1671. pantu *pie katras solidāras saistības būtības pieder tas, ka tā dibinās uz vienu un to pašu pamatu un ka visiem dalībniekiem ir viens un tas pats izpildījuma priekšmets [..]*. Saskaņā ar Civillikuma 1672. pantu *solidāras saistības nodibina ar līgumu (..)*. Saskaņā ar Civillikuma 1670. pantu par solidāru saistība ir atzīstama tad, *kad no vairākiem parādniekiem, katram ir pienākums visu izpildīt, pie kam tomēr priekšmetu var prasīt (..) un tas jāizpilda tikai vienu reizi*. Tādā gadījumā parādniekus sauc par kopparādniekiem. Saskaņā ar Civillikuma 1683. pantu *kreditors var pēc sava ieskata prasīt visas saistības izpildījumu no visiem vai tikai no dažiem kopparādniekiem [..]*.

[8.1] Līgums (lietas 9. – 17. lapa) un Konta izraksts (lietas 18. lapa) apliecina, ka 2007. gada 26. maijā Banka un atbildētāji, kā solidāri aizņēmēji, noslēguši līgumu, saskaņā ar kuru Banka izsniegusi atbildētājiem aizdevumu 8500 LVL. Savukārt atbildētāji apņēmušies līdz 2017. gada 20. aprīlim atmaksāt izsniegto aizdevumu no 2007. gada 8. maija, ik mēnesi veicot maksājumus aizdevuma atmaksai 28,33 LVL, no 2012. gada 20. novembra 29,06 LVL, bet no 2013. gada 20. augusta 30,02 LVL, izņemot pēdējo maksājumu aizdevuma atmaksai, kas paredzēts atšķirīgs.

Šādos apstākļos tiesa secina, ka starp Banku un atbildētājiem izveidojās tiesiskas aizdevuma līguma attiecības, no kurām izriet atbildētāju solidārs pienākums atmaksāt saņemto aizdevumu.

[8.2] Saskaņā ar Civillikuma 1793. panta 3. punktu *prasījumi var pāriet no agrākā kreditora uz jaunu ar cesiju, kura notiek pēc tiesiska darījuma [..]*.

Finanšu un kapitāla tirgus komisijas padomes 2013. gada 7. novembra lēmums Nr. 247 (lietas 22. lapa) apliecina, ka Finanšu un kapitāla tirgus komisijas padome, pamatojoties uz Kredītiestāžu likuma $59.^2$ panta pirmo daļu, nolēmusi atļaut likvidējamai Bankai nodot tās uzņēmumu SIA „Baltics Credit Solutions Latvia" īpašumā saskaņā ar 2013. gada 26. septembra iesniegto likvidējamās Bankas priekšlikumu Nr. 19-3-2/1098. Savukārt 2015. gada 19. marta likvidējamās Bankas un SIA „Baltics Credit Solutions Latvia" Tiesību un saistību nodošanas apliecinājums (lietas 23. – 24. lapa) apliecina, ka kredītiestādes uzņēmuma daļas nodošanas rezultātā, kas notikusi 2014. gada 3. jūlijā, SIA „Baltics Credit Solutions Latvia" ir ieguvusi no Līguma izrietošās prasījuma tiesības pret abiem atbildētājiem.

Savukārt saskaņā ar Kurzemes rajona tiesas 2019. gada 27. februāra lēmumu apmierināts SIA „Baltics Credit Solutions Latvia" un SIA „Intrum Latvia" pieteikums par puses procesuālo tiesību pārņemšanu, lietā aizstājot SIA „Baltics Credit Solutions Latvia" ar tā tiesību un saistību pārņēmēju SIA „Intrum Latvia".

Saskaņā ar Civillikuma 1805. pantu *cesionārs var no cesijas brīža darboties ar kreditora tiesībām un uz šā pamata rīkoties ar prasījumu, cedēt to savukārt citam un izlietot to pret parādnieku*.

Līdz ar to ir atzīstamas prasītājas no Līguma izrietošās prasījuma tiesības pret atbildētājiem.

[8.3] Saskaņā ar Civillikuma 1587. pantu *tiesīgi noslēgts līgums uzliek līdzējam pienākumu izpildīt apsolīto, un ne darījuma sevišķais smagums, ne arī vēlāk radušās izpildīšanas grūtības nedod vienai pusei tiesību atkāpties no līguma, kaut arī atlīdzinot otrai zaudējumus*. Savukārt saskaņā ar Civillikuma 1590. pantu *katrai pusei ir pret otru prasības tiesība par līguma izpildīšanu* [..].

Parāda aprēķins (lietas 37. – 38. lapa) apliecina, ka atbildētāji līdz 2017. gada 20. aprīlim nav veikuši izsniegtā aizdevuma pilnīgu atmaksu. Neatmaksātā aizdevuma pamatsumma ir 9559,18 *euro*.

[8.4] Saskaņā ar Civillikuma 3. pantu, katra civiltiesiska attiecība apspriežama pēc likumiem, kas bijuši spēkā tad, kad šī attiecība radusies, pārgrozījusies vai izbeigusies. Neskartas paliek jau iegūtās tiesības. Savukārt saskaņā ar likuma „Par atjaunotā Latvijas Republikas 1937.gada Civillikuma saistību tiesību daļas spēkā stāšanās laiku un kārtību" 21. pantu, līgumiem, kuri noslēgti līdz 2013. gada 31. decembrim un kuros ietverts pienākums maksāt līgumsodu, ja šo līgumu darbība turpinās pēc 2014. gada 1. janvāra un līdz 2014. gada 31. decembrim par tiem nav celta prasība tiesā, ar 2015. gada 1. janvāri ir piemērojami grozījumi Civillikuma 1716., 1717., un 1722. pantā par līgumsoda noteikumiem un grozījumi Civillikuma 1843. pantā par parāda samaksas kārtību.

Līdz ar to, lai gan Līgums ir noslēgts 2007. gada 26. maijā, ievērojot apstākli, ka Līguma darbība pēc 2014. gada 1. janvāra tika turpināta un no Līguma izrietošā prasība ir celta 2018. gada 29. oktobrī, tiesa atzīst, ka izskatāmajā lietā, izšķirot jautājumu par atbildētāju veikto maksājumu samaksas kārtību ir piemērojamas Civillikuma 1843. panta redakcija, kas stājās spēkā 2014. gada 1. janvārī.

Saskaņā ar Civillikuma 1843. pantā noteikto, *ja kāds samaksā tikai daļu no sava parāda, tad viņa maksājumu vispirms ieskaita vēl nenomaksātajos procentos, pēc tam kapitāla dzēšanai un tikai pēc tam līgumsoda dzēšanai* [..].

Kā redzams no parāda aprēķina (lietas 38. lapa), prasītāja atbildētāju 2013. gada 18. septembrī veikto maksājumu 4,38 *euro* un 2013. gada 22. oktobrī veikto maksājumu 5,31 *euro* ir novirzījusi līgumsoda samaksai, lai gan līdz maksājuma izdarīšanas brīdim nav bijusi veikta aizdevuma pamatsummas samaksa 2013. gada 18. septembrī 26,97 *euro*, bet 2013. gada 22. oktobrī 81,85 *euro*.

Līdz ar to tiesa atzīst, ka atbildētāju 2013. gada 18. septembrī un 2013. gada 22. oktobrī veiktie maksājumi par kopējo summu 9,69 *euro* ir novirzāmi aizdevuma pamatsummas samaksai, tādējādi piedzenot no atbildētājiem par labu prasītājai neatmaksāto aizdevuma pamatsummu 9589,49 *euro* (9599,18 – 9,69), prasību daļā par aizdevuma pamatsummas 9,69 *euro* piedziņu no atbildētājiem noraidot.

[8.5] Par nepamatotiem tiesa atzīst 2. Atbildētāja tiesas sēdē sniegtos iebildumus pret prasību, ka pamatparāds atbilstoši parāda aprēķinā norādītajam būtu piedzenams tikai 7731,60 *euro* apmērā, jo, kā redzams no parāda aprēķina (lietas 38. lapa), šāds pamatsummas maksājums saskaņā ar maksājumu grafiku līdz 2017. gada 20. aprīlim ir bijis noteikts kā pēdējais aizdevuma atmaksas maksājums. Līdz ar to, ņemot vērā, ka starp pusēm nav strīda par to, ka atbildētāji nav veikuši izsniegtā aizdevuma atmaksu ne tikai pēdējā maksājuma grafikā noteiktā maksājuma apmērā, tad nav pamata piedzenamā parāda apmēru saistīt tikai ar vienu no nesamaksātajiem ikmēneša maksājumiem.

[9] Saskaņā ar Civillikuma 1753. pantu *ar procentiem jāsaprot tā atlīdzība, kas dodama par kādas naudas summas vai citu atvietojamu lietu (..) lietošanas atvēlējumu vai kavējumu, samērā ar viņu daudzumu un lietošanas ilgumu.*

Saskaņā ar Civillikuma 1756. pantu *pienākums maksāt procentus pamatojas vai nu uz tiesisku darījumu, vai likumu*.

[9.1] Līgums (lietas 9. – 17. lapa) apliecina, ka atbildētājiem piešķirta saistība par aizdevuma lietošanu maksāt procentus, kas sastāv no mainīgās un nemainīgās daļas. 2007. gada 26. martā procentu nemainīgā daļa ir noteikta 2 %, bet no 2012. gada 3. maija 3,3 %. Savukārt procentu mainīgā daļa no 2007. gada 26. marta noteikta triju mēnešu starpbanku kredītu procentu likmju indeksa RIGIBOR apmērā, kas tiek mainīta atbilstoši RIGIBOR vērtībai ik pēc trīs mēnešiem. Ar 2009. gada 3. augusta vienošanos RIGIBOR tiek aizstāts ar Bankas noteikto aizdevumu bāzes likmi (LKBOR), paredzot, ka LKBOR nekad nebūs lielāks par RIGIBOR. Savukārt ar 2012. gada 3. maija vienošanos puses atkārtoti vienojušās, ka procentu mainīgo daļu veidos trīs mēnešu RIGIBOR vērtība.

Parāda aprēķins (lietas 37. – 38. lapa) apliecina, ka atbildētāji nav veikuši atbilstoši Līguma noteikumiem aprēķināto līgumisko procentu samaksu 538,04 *euro* apmērā.

[9.1.1] Par nepamatotiem tiesa atzīst 1. Atbildētājas iebildumus pret prasībā norādīto līgumisko procentu piedziņu, ka 1. Atbildētājai nav saprotama līgumisko procentu aprēķina kārtība, jo, pārbaudot prasītājas iesniegto parāda, tostarp līgumisko procentu parāda aprēķinu, tiesa kļūdas līgumisko procentu aprēķinā nekonstatē. Savukārt 1. Atbildētāja, norādot, ka līgumisko procentu aprēķins nav saprotams, nav iesniegusi līgumisko procentu aprēķinu, kas 1. Atbildētājas ieskatā būtu atbilstošs Līguma nosacījumiem.

[9.1.2] Kā redzams no parāda aprēķina (lietas 38. lapa), prasītāja atbildētāju 2013. gada 16. augustā veikto maksājumu 7,46 *euro* un 2014. gada 18. martā veikto maksājumu 73,95 *euro* ir ieskaitījusi līgumsoda dzēšanai, lai gan līdz maksājumu izdarīšanas brīdim ir bijis neapmaksāts līgumisko procentu maksājums – līdz 2013. gada 16. augustam 21,46 *euro*, bet līdz 2014. gada 18. martam 90,35 *euro*.

Līdz ar to, ņemot vērā sprieduma [8.4] punktā par parādnieka veikto maksājumu ieskaita kārtību norādīto, tiesa atzīst, ka atbildētāju 2013. gada 16. augustā un 2014. gada 18. martā veiktie maksājumi par kopējo summu 81,41 *euro* ir novirzāmi līgumisko procentu samaksai, tādējādi piedzenot no atbildētājiem prasītājas labā nesamaksātos līgumiskos procentus, kas aprēķināti par laika periodu no 2013. gada 22. marta līdz 2017. gada 20. aprīlim 456,63 *euro* (538,04 – 81,41), prasību daļā par līgumisko procentu 81,41 *euro* piedziņu, noraidot.

[9.2] Saskaņā ar Civillikuma 1759. panta 1. punktu *procenti jāmaksā, arī bez noteiktas norunas, uz likuma pamata, [..] par katru parāda samaksas nokavējumu, kaut arī parāds pats par sevi būtu bezprocentīgs; šādus procentus sauc par nokavējuma procentiem* . Savukārt saskaņā ar Civillikuma 1765. pantu *procentu apmērs cieši jānosaka aktā vai darījumā. Ja tas nav darīts, kā arī tajā gadījumā, ja likums nosaka aprēķināt likumiskos procentus, tas ir, seši procenti no simta gadā.*

Parāda aprēķins (lietas 37. – 38. lapa) apliecina, ka laika posmā no 2017. gada 20. aprīļa atbildētāji nav veikuši maksājumus no Līguma izrietošo saistību izpildei. Līdz ar to tiesa prasītājas veikto likumisko nokavējuma procentu aprēķinu, ņemot vērā, ka 2017. gada 20. aprīlī ir iestājies termiņš aizdevuma pilnīgai atmaksai, atzīst par pamatotu un atbilstošu Civillikuma 1759. panta nosacījumiem.

Vienlaikus tiesa atzīst, ka atbilstoši sprieduma [8.4] punktā norādītajai no atbildētājiem par labu prasītājai piedzenamai aizdevuma pamatsummai – 9589,49 *euro* – par prasītājas norādīto laika periodu no 2017. gada 20. aprīļa līdz 2018. gada 19. oktobrim (547 dienām), no atbildētājiem par labu prasītājai ir piedzenami likumiskie nokavējuma procenti 862,26 *euro* (9589,49 *euro* x 6 % : 365 dienas x 547 dienas), prasību daļā par likumisko nokavējuma procentu 0,87 *euro* piedziņu noraidot.

[10] Ņemot vērā sprieduma [8.4] punktā norādīto grozījumu Civillikuma 1716., 1717., un 1722. pantā par līgumsoda noteikumiem piemērošanas kārtību un saskaņā ar Civillikuma 1716. panta pirmo, trešo daļu *līgumsods ir pametums, ko kāda persona uzņemas ciest sakarā ar savu saistību neizpildi vispār, nepienācīgu izpildi vai neizpildīšanu īstā laikā (termiņā)* . [..] *Līgumsods par saistību nepienācīgu izpildi vai neizpildīšanu īstā laikā (termiņā) var tikt noteikts pieaugošs, taču kopumā ne vairāk par 10 procentiem no pamatparāda vai galvenās saistības apmēra.*

[10.1] Saskaņā ar Līguma 1.15. punktu (lietas 9. lapa) atbildētājam piešķirts pienākums par termiņā neatmaksātu aizdevumu un/vai nesamaksātiem procentiem maksāt prasītājai līgumsodu 0,2 % apmērā par katru kavējuma dienu.

Līdz ar to tiesa atzīst, ka prasītājai ir piešķirtas tiesības Līgumā noteikto saistību nepienācīgas izpildes gadījumā prasīt no atbildētājiem līgumsodu.

[10.2] Tiesa atzīst, ka prasītājas noteiktais līgumsods 0,2 % apmērā no savlaicīgi neveiktā maksājuma summas par katru kavēto dienu ir atzīstams par samērīgu un nav pretrunā labticīguma un samērīguma principiem. Līdz ar to, pastāvot apstāklim, ka atbildētāji ir pieļāvuši Līgumā noteikto maksājumu termiņu nokavējumus, tiesa par pamatotu atzīst prasību daļā par līgumsoda piedziņu no atbildētājiem. Vienlaikus, ievērojot Civillikuma 1716. panta nosacījumus, kā arī apstākli, ka tiesa par pamatotu un apmierināmu ir atzinusi parāda pamatsummas 9589,49 *euro* solidāru piedziņu no atbildētājiem, tad no atbildētājiem par labu prasītājai ir piedzenams līgumsods 958,95 *euro*, t.i., nepārsniedzot likumā noteikto pieļaujamā līgumsoda maksimālo 10 % no pamatparāda apmēru, prasību daļā par līgumsoda 0,22 *euro* piedziņu, noraidot.

[10.3] Tiesa pretēji 1. Atbildētājas norādītajam, ka prasītāja līgumsoda aprēķinu nav veikusi atbilstoši kavētā maksājuma summai un aprēķins veikts, lai tas atbilstu 10 % apmēram no parāda pamatsummas, nekonstatē kļūdas veiktā līgumsoda aprēķinā. Savukārt prasītājas rīcība, pārtraucot līgumsoda aprēķinu ar brīdi, kad līgumsods ir sasniedzis 10 % no neatmaksātā aizdevuma pamatsummas, ir atbilstoša Civillikuma 1716. panta trešās daļas nosacījumiem.

[11] Atbildētāji, neatzīstot prasību rakstveida paskaidrojumos ir norādījuši, ka prasītāja, vienpusēji neizbeidzot Līgumu un neceļot savlaicīgi pret atbildētājiem prasību par parāda piedziņu, ir pieļāvusi Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 5. pantā noteikto pārkāpumu, jo ir ilgstoši turpinājusi aprēķināt līgumiskos procentus un līgumsodu, kā rezultātā atbildētāji ir nostādīti neizdevīgākā stāvoklī un šāda prasītājas darbība ir pretrunā labticīguma prasībām.

Pamatojoties uz turpmāk norādītajiem argumentiem, tiesa šos atbildētāju iebildumus atzīst par nepamatotiem.

[11.1] Tiesa atzīst, ka starp Banku un atbildētājiem noslēgtais Līgums ir pakļauts patērētāju tiesību tiesiskajam regulējumam, jo atbildētāji kā līguma subjekti Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 1. panta 3. punkta izpratnē ir atzīstams par patērētājiem.

Tiesai atbilstoši Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 6. panta vienpadsmitajā daļā noteiktajam, ir noteikts pienākums izvērtēt ar patērētāju noslēgtā līguma noteikumus un strīda atrisināšanai attiecībā uz patērētāju nepiemērot līgumā ietvertos netaisnīgos noteikumus.

Atbilstoši Civillikuma 3. pantam, vērtējot civiltiesiskās attiecības, kas nodibinātas, pamatojoties uz 2007. gada 26. martā noslēgto aizdevuma Līgumu, ir piemērojams Patērētāju tiesību aizsardzības likums tā redakcijā, kas bija spēkā laikā no 2005. gada 25. novembra līdz 2007. gada 11. jūnijam.

Patērētāju tiesību aizsardzības likuma (iepriekš minētajā likuma redakcijā) 5. panta pirmajā daļā noteikts, ka līgumos, ko patērētājs slēdz ar ražotāju, pārdevēju vai pakalpojumu sniedzēju, līgumslēdzējām pusēm ir vienlīdzīgas tiesības. Minētais princips uzskatāms par pārkāptu, kad līguma noteikumi patērētāju nostāda neizdevīgā stāvoklī un tie ir pretrunā ar labticīguma prasībām (minētā panta otrās daļas 5. punkts). Saskaņā ar Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 3. panta 2. punktu patērētāju tiesību pārkāpums pieļauts, ja nav ievērots līgumslēdzēju pušu vienlīdzības princips un līguma noteikumi ir netaisnīgi.

[11.2] Izvērtējot iespēju atbildētājus atbrīvot no prasītājas aprēķināto līgumisko procentu par aizdevuma izmantošanu un līgumsoda par maksājumu kavējumu, samaksas tiesa attiecībā uz Līgumā noteikto procentu apmēru ņem vērā, ka atbilstoši 2012. gada 3. maija vienošanās noteiktajam procentu mainīgo daļu veidos trīs mēnešu RIGIBOR vērtība, bet procentu nemainīgā daļa ir 3,3 %.

RIGIBOR trīs mēnešu likmes, atbilstoši Latvijas Bankas noteiktajai likmei (skat. *Naudas tirgus indeksi RIGIBOR un RIGIBID 28.12.2013* https://www.bank.lv/statistika/dati-statistika/naudas-tirgus-index/rigibid-rigibor-vesturiskie-dati) laika periodā no 2014. gada 1. janvāra ir bijušas 0,26. Arī kopš 2013. gada 20. februāra, ko atbildētāji norāda kā datumu, kad kreditors būtu bijis tiesīgs vienpusēji atkāpties no Līguma, trīs mēnešu RIGIBOR likme nekad nav pārsniegusi 0,50. Līdz ar to līgumisko procentu apmērs (3,26 % līdz 4 %), kurus neatkāpjoties no Līguma ir turpinājusi aprēķināt prasītāja, ir bijis mazāks kā Civillikumā noteiktais likumisko nokavējuma procentu apmērs – 6 %. Līdz ar to tiesa atzīst, ka ar Līgumu noteiktais līgumisko procentu par aizdevuma lietošanu apmērs nav atzīstams par nesamērīgu un godīgai darījumu praksei neatbilstošu (Civillikuma 1764. pants).

Tādējādi, ņemot vērā sprieduma [10.2] punktā atzīto, ka arī līgumsods, kas noteikts 0,2 % apmērā no nesamaksātās summas par katru kavēto dienu, nav atzīstams par nesamērīgu un secīgi netaisnīgu Līguma noteikumu, tad ir atzīstams, ka tiesai nav pamata atbilstoši Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 6. panta vienpadsmitajā daļā noteiktajam, atzīt par netaisnīgiem Līguma nosacījumus, kas paredz atbildētājiem Līgumā noteikto procentu par aizdevuma izmantošanu un līgumsoda par noteikto maksājumu kavējumu samaksas pienākumu. Secīgi tiesai nav pamata nepiemērot Līguma noteikumus un atbrīvot atbildētājus no Līgumā noteiktā līgumisko procentu un līgumsoda samaksas pienākuma.

[11.3] Izvērtējot atbildētāju norādīto, ka prasītāja savas tiesības nav izlietojusi pēc labas ticības, jo nav atkāpusies no Līguma, lai gan šādas tiesības prasītājai ir radušās jau 2013. gadā, tādējādi netaisnīgi palielinot aprēķināto līgumsoda un procentu (līgumisko un likumisko) apmēru, tiesa šos atbildētāju iebildumus uzskata par nepamatotiem turpmāk norādīto argumentu dēļ.

[11.3.1] Atbildētāji vēl 2013. gada 22. martā ir slēguši Vienošanos pie Līguma (lietas 17. lapa), paredzot, ka laika periodā no 2013. gada 20. aprīļa līdz 2013. gada 20. aprīlim tiek veikti tikai procentu maksājumi un netiek veikta aizdevuma pamatsummas atmaksa, t.i., paši atbildētāji ir vēlējušies Līguma darbību turpināt.

[11.3.2] Uz šo brīdi neviena tiesību norma, un izskatāmajā lietā arī neviens Līguma punkts, nenosaka termiņu, kādā aizdevējam būtu jāatkāpjas no līguma.

[11.3.3] Judikatūrā ir nostiprinājusies atziņa, ka aizdevuma līguma izbeigšana rada aizņēmējam norēķināšanās saistību attiecībā uz nedzēsto parāda pamatsummu, kā arī procentiem un līgumsodu, kas uzkrājušies līdz līguma izbeigšanas brīdim, un, tā kā tas ir kapitāls, kas atrodas pie citas personas – tad no līguma izbeigšanas brīža arī likumiskiem procentiem saskaņā ar Civillikuma 1753. pantu. (sk. *Augstākās tiesas Senāta Civillietu departamenta 2013. gada 30. janvāra spriedumu lietā Nr. SKC-644/2013, 2013. gada 15. marta spriedumu lietā Nr. SKC-6/2013, Augstākās tiesas Civillietu departamenta 2014. gada 14. marta spriedumu lietā Nr. SKC-141/2014, 2014. gada 27. novembra spriedumu lietā Nr. SKC-157/2014, 2014. gada 12. decembra spriedumu lietā Nr. SKC- 179/2014, 2015. gada 31. marta spriedumu lietā Nr. SKC-97/2015, 2015. gada 1. decembra spriedumu lietā Nr. SKC-262/2015*).

Līgumisko procentu likme, kas, ņemot vērā RIGIBOR trīs mēnešu likmes laika posmā no 2013. gada 1. janvāra līdz 2017. gada 20. aprīlim, kad prasītāja ir pārstājusi aprēķināt līgumiskos procentus un līgumsodu, ir bijusi vidēji 3,6 % (3,3 % procentu nemainīgā daļa un aptuveni 0,3 % procentu mainīgā daļa). Tādējādi līgumisko procentu likme ir bijusi par 2,4 % mazāka kā Civillikuma 1765. pantā ietvertā likumisko nokavējuma procentu likme (6 %), kāda nosakāma līguma attiecībās ar patērētājiem. Līdz ar to laika periodā no 2013. gada 1. janvāra līdz 2017. gada 20. aprīlim (1270 dienām) prasītāja neatkāpjoties no Līguma un, veicot līgumisko procentu aprēķinu, ir aprēķinājusi par 801,60 *euro* mazāku procentu summu (9599,18 *euro* neatmaksātais aizdevums x 2,4 % : 365 dienas x 1270 dienas), nekā tā būtu aprēķināta vienpusēji atkāpjoties no Līguma un aprēķinot likumiskos nokavējuma procentus – 6 %.

Tādējādi, ņemot vērā, ka prasītājas aprēķinātais līgumsods par šo laika periodu ir bijis 959,17 *euro*, kas tikai nedaudz (959,17 – 801,60 = 157,57) pārsniedz maksājumu summu, kas atbildētājiem būtu jāmaksā gadījumā, ja kreditors no Līguma vienpusēji būtu atkāpies jau 2013. gadā, tad nav pamata atzīt, ka prasītāja, vienpusēji neatkāpjoties no Līguma, būtu ievērojami palielinājusi atbildētājiem par labu prasītājai veicamo maksājumu apmēru un tādējādi negodprātīgi izmantojusi savas tiesības.

[11.3.4] Nav pamata atzīt, ka prasītājas rīcība, arī ātrāk neceļot tiesā prasību, būtu pretrunā ar labticīguma prasībām un nostādījusi atbildētājus neizdevīgākā stāvoklī, jo atbilstoši Civilprocesa likuma 195. pantā noteiktajam, taisot spriedumu par naudas summas piedziņu, tiesai ir pienākums sprieduma rezolutīvajā daļā norādīt prasītāja tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt procentus no piedzītās un neatmaksātās parāda pamatsummas.

Tādējādi, arī ceļot pret atbildētājiem prasību tiesā, prasītājai saglabājas tiesības gan līdz sprieduma pasludināšanai, gan pēc sprieduma labprātīgās izpildes termiņa notecējuma, saņemt likumiskos nokavējuma procentus no neatmaksātā parāda pamatsummas.

Konkrētajā gadījumā 1. Atbildētāja savos paskaidrojumos ir norādījusi, ka viņas vienīgie ienākumi ir invalīda pensija 263,43 *euro*. Savukārt 2. Atbildētājs tiesas sēdē paskaidroja, ka viņš negrasās veikt jelkādus maksājumus saņemtā aizdevuma, tostarp prasības atzītajā apmērā, atmaksai. Līdz ar to, ņemot vērā, ka likumisko procentu aprēķins tiek veikts arī pēc sprieduma stāšanās likumīgā spēkā, kā arī to, ka kopš 2016. gada 25. februāra atbildētāji nav veikuši nevienu maksājumu no Līguma izrietošo saistību izpildei, tiesai nav pamata atzīt, ka prasītājai, ātrāk uzsākot no Līguma izrietošā parāda piedziņu tiesas ceļā, atbildētājiem maksājamo likumisko nokavējuma procentu apmērs būtu aprēķināts mazākā apmērā.

[12] Civillikuma 1838. pants noteic, ka pienākums pierādīt to, ka samaksa ir izdarīta, ir tam, kas to apgalvo.

Atbildētāji nav iesnieguši tiesai nekādus pierādījumus par to, ka viņi ir veikuši no Līguma izrietošos maksājumus lielākā apmērā, nekā norāda prasītāja. Tādēļ, ņemot vērā spriedumā norādīto argumentāciju, prasība ir apmierināma daļēji, piedzenot no atbildētājiem solidāri par labu prasītājai pamatparādu 9589,49 *euro*, līgumiskos procentus, kas aprēķināti par laika periodu no 2013. gada 22. marta līdz 2017. gada 20. aprīlim 456,63 *euro*, likumiskos nokavējuma procentus, kas aprēķināti par laika periodu no 2017. gada 20. aprīļa līdz 2018. gada 19. oktobrim 862,26 *euro*, līgumsodu 958,95 *euro*. Savukārt prasību daļā par aizdevuma pamatsummas 9,69 *euro,* līgumisko procentu, kas aprēķināti par laika periodu no 2013. gada 22. marta līdz 2017. gada 20. aprīlim 81,41 *euro,* likumisko nokavējuma procentu, kas aprēķināti par laika periodu no 2017. gada 20. aprīļa līdz 2018. gada 19. oktobrim 0,87 *euro* un līgumsoda 0,22 *euro* piedziņu noraidot.

[13] Civilprocesa likuma 41. panta pirmā daļa nosaka, ka *pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus [..] proporcionāli tiesas apmierināto prasījumu apmēram [..].*

Ņemot vērā, ka prasība apmierināta daļēji – par naudas summas 11867,33 *euro* piedziņu –, kā arī apstākli, ka puses nav vienojušās par to, ka par izdevumiem, kas saistīti ar strīda izskatīšanu tiesā, atbildētāji uzņemtos solidāru atbildību, no atbildētājiem, no katra, par labu prasītājai piedzenami tiesas izdevumi: samaksātā valsts nodeva 336,06 *euro* (672,11 *euro* : 2) un ar prasības pieteikuma noraksta un tiesas pavēstu piegādāšanu un izsniegšanu saistītie izdevumi – 2,64 *euro* (5,27 *euro* : 2).

Savukārt saskaņā ar Civilprocesa likuma 42. pantu no atbildētājiem, no katra, valsts labā piedzenami lietā nesegtie ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi (ar prasības pieteikuma noraksta un tiesas pavēstu piegādāšanu un izsniegšanu saistītie izdevumi) 4,07 *euro* (lietas 2. lapa).

[14] Civilprocesa likuma 195. pants nosaka tiesai pienākumu, taisot spriedumu par naudas summas piedziņu, sprieduma rezolutīvajā daļā norādīt prasītāja tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt procentus, minot to apmēru.

Līdz ar to saskaņā ar Civilprocesa likuma 195. pantu, Civillikuma 1757. un 1765. pantu ir nosakāmas prasītājai tiesības par laiku no brīža, kad iztecējis sprieduma labprātīgās izpildes termiņš, saņemt no atbildētājiem 6 % gadā no piedzītās parāda pamatsummas – 9589,49 *euro*.

[14] Atbilstoši Civilprocesa likuma 204.[1] pantam, taisot spriedumu par naudas summas un tiesāšanās izdevumu piedziņu, tiesa spriedumā nosaka termiņu sprieduma labprātīgai izpildei, kas nevar būt garāks par 10 dienām no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 41. panta pirmo daļu, 42. pantu, 189. – 193. pantu, 195., 204.[1], tiesa

nosprieda

prasību apmierināt daļēji.

Piedzīt solidāri no /pers. B/, personas kods /personas kods/, un /pers. A/, personas kods /personas kods/, par labu SIA „Intrum Latvia", reģistrācijas Nr. 40203088409, pamatparādu 9589,49 *euro* (deviņi tūkstoši pieci simti astoņdesmit deviņi *euro* un 49 centi), līgumiskos procentus, kas aprēķināti par laika periodu no 2013. gada 22. marta līdz 2017. gada 20. aprīlim 456,63 *euro* (četri simti piecdesmit seši *euro* un 63 centi), likumiskos nokavējuma procentus, kas aprēķināti par laika periodu no 2017. gada 20. aprīļa līdz 2018. gada 19. oktobrim 862,26 *euro* (astoņi simti sešdesmit divi *euro* un 26 centi), līgumsodu 958,95 *euro* (deviņi simti piecdesmit astoņi *euro* un 95 centi).

Piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, un /pers. A/, personas kods /personas kods/, no katra, par labu SIA „Intrum Latvia", reģistrācijas Nr. 40203088409, tiesas izdevumus 338,70 *euro* (trīs simti trīsdesmit astoņi *euro* un 70 centi).

Samaksa veicama SIA „Intrum Latvia", reģistrācijas Nr. 40203088409, norēķinu kontā Nr. LV84NDEA0000081667899, kas atvērts AS „Luminor Bank".

Noteikt SIA „Intrum Latvia", reģistrācijas Nr. 40203088409, tiesības saņemt solidāri no /pers. B/, personas kods /personas kods/, un /pers. A/, personas kods /personas kods/, par laiku līdz sprieduma izpildei vai dienai, kad atbildētāja mantu pārdod izsolē, vai līdz brīdim, kad iestājas Civillikuma 1763. pantā norādītie apstākļi, 6 % gadā no piedzītās un neatmaksātās parāda pamatsummas – 9589,49 *euro*.

Noraidīt SIA „Intrum Latvia" prasību pret /pers. B/ un /pers. A/ daļā par aizdevuma pamatsummas 9,69 *euro,* līgumisko procentu, kas aprēķināti par laika periodu no 2013. gada 22. marta līdz 2017. gada 20. aprīlim 81,41 *euro,* likumisko nokavējuma procentu, kas aprēķināti par laika periodu no 2017. gada 20. aprīļa līdz 2018. gada 19. oktobrim 0,87 *euro*, un līgumsoda 0,22 *euro* piedziņu.

Piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, un /pers. A/, personas kods /personas kods/, no katra, par labu valstij ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 4,07 *euro* (četri *euro* un 07 centi).

Ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi iemaksājami kontā Nr. LV51TREL2190458019000 (saņēmējs - Tiesu administrācija, reģistrācijas Nr. 90001672316, saņēmēja banka - Valsts kase).

Noteikt, ka atbildētāji spriedumu var izpildīt labprātīgi 10 dienu laikā no sprieduma stāšanās likumīgā spēkā.

Spriedumu var pārsūdzēt apelācijas kārtībā 20 dienu laikā Kurzemes apgabaltiesā, apelācijas sūdzību iesniedzot Kurzemes rajona tiesā.

Tiesnese L. Jansone